

kan det bestemmes, at radio- og fjernsynsforetagendet skal orientere organisationen om en forbudsnedlægelse.

Det er en forudsætning for et forbuds bindende virkning, at rettighedshaveren nedlægger forbudet personligt og individuelt over for den radiofoni, der har indgået aftale med den aftalelicensudløsende organisation, med konkret angivelse af de værker, som skal være omfattet af forbudet. At forbudet skal nedlægges personligt og individuelt, indebærer, at forbud ikke med retsvirkning kan nedlægges af organisationer og lign., medmindre disse af rettighedshaveren er blevet bemyndiget hertil. Om dette er tilfældet, afhænger af lovgivningens almindelige regler om fuld-magt. Generelle tilkendegivelser om, at man ikke ønsker sit værk brugt i bestemte sammenhænge, eller påtrykte klausuler i bøger m.v. med samme indhold, har ikke virkning som forbud efter forslaget til stk. 2.

Til nr. 26 (§ 34)

Forslaget indebærer en ændring af lovens § 34.

Formålet med ændringen er at tilpasse ophavsretslovens regel om udlevering af optagelser af radio- og tv-udsendelser til infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra b.

Efter denne direktivbestemmelse kan medlemsstaterne have regler, som tillader fysiske personer at fremstille kopier til privat brug. Det er tilladt at benytte fremmed medhjælp, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 8.

Efter den gældende lovs § 34 må radio- og fjernsynsforetagender efter anmodning udlevere optagelser af egne radio- og fjernsynsudsendelser til personer og institutioner, der har medvirket i de pågældende udsendelser, eller som anser sig for krænkede gennem omtale i en bestemt udsendelse eller gennem offentlig omtale af den pågældende udsendelse. Bestemmelsen bør ses i sammenhæng med § 12, stk. 3, hvorefter det ikke er tilladt at benytte fremmed medhjælp til kopiering af bl.a. filmværker; § 34 kan således ses som en særregel om benyttelse af fremmed medhjælp.

Da direktivets art. 5, stk. 2, litra b, alene omfatter kopiering foretaget eller bestilt af fysiske personer, vil det ikke være foreneligt med direktivet at opretholde en adgang til, at institutioner kan få udleveret radio- og tv-optagelser med hjemmel i § 34.

Det foreslås derfor at ophæve ordene »og institutioner« i § 34.

Forslaget indebærer, at § 34 fremover alene vil omfatte fysiske personer, herunder personer, der er ansatte i virksomheder, institutioner m.v., forudsat at udleveringsanmodningen knytter sig til de pågældende

personers medvirken i eller krænkelse gennem udsendelsen.

§ 34 regulerer fortsat alene, at radio- og fjernsynsforetagender har adgang til efter anmodning af udlevere optagelser af deres udsendelser; de har ingen forpligtelse i så henseende.

Til nr. 27 (§ 36, stk. 3)

Forslaget går ud på at ophæve bestemmelsen i § 36, stk. 3, om visse teknisk nødvendige kopieringer af værker i digital form bortset fra edb-programmer og databaser; de sidstnævnte værksarter omfattes af hhv. stk. 1 og 2.

Baggrunden for forslaget er, at infosoc-direktivet ikke giver mulighed for en undtagelsesbestemmelse af denne karakter.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 11 a om midlertidig kopiering, som vil give adgang til størstedelen af den kopiering, der i dag er hjemlet i § 36, stk. 3. Retstilstanden vil derfor stort set være uændret. Dog vil der ikke længere være hjemmel til at fremstille sikkerhedseksemplarer af andre værker end edb-programmer, jf. herved § 36, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 28 (§ 47, stk. 1 og 2, og § 49, stk. 1)

Forslagene til en ændret formulering af § 47, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, samt § 49, stk. 1, er af teknisk karakter. Tvangslicensbestemmelsen i § 17, stk. 1, om syns- og hørehandicappede foreslås ophævet i lovforslagets nr. 15. På den baggrund er det nødvendigt at lade referencen til denne bestemmelse udgå i § 47, stk. 1, der udgør grundlaget for, at Ophavsretslicensnævnet kan afgøre tvister om størrelsen af vederlag ved brug af værker m.v. i medfør af en tvangslicens. Tilsvarende er det nødvendigt som konsekvens heraf at ophæve referencen til § 17, stk. 1, i § 47, stk. 2, og § 49, stk. 1.

Til nr. 29 og 30 (§ 50, stk. 1, og § 51, stk. 1)

Forslagene er af teknisk karakter. I lovforslaget foreslås nye aftalelicensbestemmelser i § 16, stk. 2, om biblioteker m.v. og i § 30 a om public service-radiofoniernes arkivproduktioner, jf. lovforslagets nr. 14 og 25. Det er derfor nødvendigt at referere til disse nye aftalelicenser i de fælles bestemmelser om aftalelicens i § 50, stk. 1, og § 51, stk. 1.

Til nr. 31 (§ 52, stk. 1)

Forslaget indebærer en ændring af § 52.

Formålet med ændringen er at udvide det ophavsretlige mæglingsinstitut til også at finde anvendelse, hvis parterne ikke kan blive enige om en aftale på de områder, hvor der indføres aftalelicens. Det drejer sig